

Tuomittu

Kotiteollisuus

Kuun ympärillä on kehä
tähän hallayöhön loppuu kesä
kietoudun tiukasti vaatteiden sisään
kun kylmä tuuli puhaltaa

Mustan veden äärettömyys
vaiko omantunnon äänettömyys
minua houkuttelee tänne
kivikkoiseen rantaan?

Ja jos jonkun sainkin kainaloon
tiesin, silti yksin oon
sen kauniin kukan kadotin
enkä koskaan saanut takaisin
Puolestani anna ruumiisi
edestäni vuodata veresi
loputtomia ehtoja sanelin
yksin kuoliaaksi palelin

Tuomittu!

Kuljemme yksin täällä
kyynelten kastelemia teitä
synkkyyden vankina etsimme
muita eksyneitä

Katselemme kuinka aallot
piiskaavat rannan kiviä,
limaisen roskan sekaan
enkelten siipien höyheniä